

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa K.K.

przeciwko Zespołowi Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącemu [...] w T.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

odszkodowanie z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu,

ustalenie, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa pracy o wypowiedzeniu umów o pracę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 29 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R.

z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt VI Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt VI Pa (...) Sąd Okręgowy w R. w sprawie z powództwa K.K. przeciwko Zespołowi Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, odszkodowanie z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu, ustalenie, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa pracy o wypowiedzeniu umów o pracę, w wyniku apelacji wniesionych przez powódkę i pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 31 października 2016 r., sygn. akt IV P (...), zmienił zaskarżony wyrok w

punkcie I w ten sposób, że zasądził od Zespołu Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. na rzecz K.K. kwotę 9.529,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty oraz w punkcie V w ten sposób, że kwotę 2.274,30 zł zastąpił kwotą 476 zł oraz uchylił punkt II i VI zaskarżonego wyroku (pkt 1.); w pozostałym zakresie apelację oddalił (pkt 2.) i zniósł wzajemnie koszty procesu za drugą instancję (pkt 3).

K.K. w pozwie przeciwko Zespołowi Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. odwołała się od wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 25 maja 2015 r. i wniosła o uznanie dokonanego wypowiedzenia umowy o pracy za bezskuteczne, nałożenie - zgodnie z art. 477² § 2 k.p.c. - na stronę pozwaną w wyroku obowiązku dalszego zatrudnienia jej do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy, a w przypadku gdy upłynie okres wypowiedzenia umowy o pracę przywrócenie jej do pracy na poprzednich warunkach i zasądzenie wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, zgodnie z przepisami ustawy Kodeks pracy oraz przepisami ustawy z dnia 26 stycznia 1982 Karta Nauczyciela.

Powódka wniosła również o zasądzenie należnego odszkodowania na podstawie przepisów Kodeksu Pracy i Karta Nauczyciela.

W uzasadnieniu podała, że pismem z dnia 25 maja 2015 r. pozwany poinformował rozwiązaniu z nią stosunku pracy za 3-miesięcznym wypowiedzeniem tj. z dniem 31 maja 2015 r., powołując się na zmiany organizacyjne szkoły, polegające na zmniejszeniu liczby oddziałów w szkole spowodowane małą ilością uczniów uczęszczających i zgłoszonych do gimnazjum i liceum oraz zmianę planu nauczania. W ocenie powódki rozwiązanie z nią stosunku pracy nie ma żadnego związku z koniecznością zapewnienia prawidłowego funkcjonowania szkoły, lecz jest wynikiem błędnego zarządzania kadrami.

W Odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 31 października 2016 r. Sąd Rejonowy w R. w punkcie I. przywrócił K.K. do pracy w Zespole Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. na poprzednich warunkach pracy i płacy; w punkcie II. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.176, 40 zł. brutto tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy w Zespole Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. w terminie 7 dni od

uprawomocnienia się wyroku; oddala powództwo w pozostałym zakresie; w punkcie III. zasądził od Zespołu Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. [...] w T. na rzecz K.K. kwotę 343 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalając wniosek powódki o zwrot kosztów procesu z tytułu utraconego zarobku oraz znosząc wzajemnie w pozostałym zakresie koszty procesu pomiędzy stronami; w punkcie V nakazał ściągnąć od Zespołu Szkół Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące [...] w T. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w R.) kwotę 2.274,30 zł. tytułem kosztów sądowych; w punkcie VI. nakazał ściągnąć od K.K. na rzecz Skarbu Państwa (Sadu Rejonowego w R.) kwotę 974,70 zł. tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniosły obie strony.

Powódka w apelacji zaskarżyła wyrok w zakresie punktu II, IV oraz VI i zarzuciła naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 18^{3a} i art. 18^{3b} k.p.

Pozwany zaskarżył wyrok w zakresie punktu I, II, IV i V, zarzucając błędy w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie art. 30 § 4 k.p. w zw. z art. 91c Karty Nauczyciela, a także art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela.

Sąd Okręgowy w R. zmienił zaskarżony wyrok w zakresie punktu I i V oraz uchylił punkt II i VI, oddalając apelacje w pozostałym zakresie i znosząc wzajemnie koszty procesu za drugą instancję.

Sąd drugiej instancji uznał zasadność apelacji pozwanego w kwestii zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania w miejsce przywrócenia do pracy, w związku z tym zmniejszył również kwotę opłaty sądowej, którą obowiązany był uiścić pozwany.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego skargę kasacyjną złożyła powódka.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na podstawie określonej w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., a zatem na fakcie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, bowiem Sąd Okręgowy nie dokonał prawidłowej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia, ograniczając się do powtórzenia stanowiska Sądu Rejonowego, co pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wnioskodawcy nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie (1) występuje istotne zagadnienie prawne, (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżąca wykazała istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004 nr 6, poz. 100; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 nr 3, poz. 49). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, niepublikowane; z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, niepublikowane.). Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje przy tym skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do

rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274).

Skarżąca nie wykazała oczywistego naruszenia prawa, które mogłoby uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Argumentacja skarżącego sprowadza się w istocie do polemiki z oceną stanu faktycznego i materiału dowodowego dokonaną przez Sądy zgodnie, z którymi nie było podstaw do uznania, że strona pozwana naruszyła wobec powódki zasadę równego traktowania w zatrudnieniu. W ocenie Sądów powodem zwolnienia powódki z pracy nie było niedozwolone kryterium związane z jej wiekiem, lecz brak kierunkowego wykształcenia wyższego do nauczania języka angielskiego. Mimo, że taka podstawa zwolnienia powodowała wadliwość rozwiązania umowy o pracę, to nie przesądzała o uznaniu zachowania pracodawcy za dyskryminujące pracownika.

Ustalenia dowodowe i ocena dowodów dokonana przez Sądy *meriti* uchylają się spod kontroli kasacyjnej zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.

as